DOMSTOLENS DOM (andra avdelningen)

den 20 januari 2005 *

I mål C-306/03,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, som framställts av Juzgado de lo Social nr 3 de Orense (Spanien), genom beslut av den 24 juni 2003, som inkom till domstolen den 16 juli 2003, i målet mellan

Cristalina Salgado Alonso

och

Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS),

Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS),

* Rättegångsspråk: spanska.

meddelar

DOMSTOLEN (andra avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden C.W.A. Timmermans samt domarna R. Silva de Lapuerta, R. Schintgen (referent), P. Kūris och G. Arestis,

generaladvokat: J. Kokott,
justitiesekreterare: avdelningsdirektören M. Múgica Arzamendi,

med beaktande av det skriftliga förfarandet och efter att förhandling hållits den 15 september 2004,

med beaktande av de yttranden som avgivits av:

— Salgado Alonso, genom A. Vázquez Conde, abogado,

— Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) och Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS), genom A.R. Trillo García och A. Llorente Alvarez, båda i egenskap av ombud,

— Spaniens regering, genom E. Braquehais Conesa, i egenskap av ombud,

— Europeiska gemenskapernas kommission, genom H. Michard, I. Martínez del Peral och D. Martin, samtliga i egenskap av ombud,

och efter att den 28 oktober 2004 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Begäran om förhandsavgörande rör tolkningen av dels artiklarna 12 EG, 39 EG och 42 EG, dels artiklarna 45 och 48.1 i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjer flyttar inom gemenskapen, i dess ändrade och uppdaterade lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 118/97 av den 2 december 1996 (EGT L 28, 1997, s. 1), i dess lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 1606/98 av den 29 juni 1998 (EGT L 209, s. 1) (nedan kallad förordning nr 1408/71).

2 Begäran har framställts i en tvist mellan Salgado Alonso, å ena sidan, och Instituto Nacional de la Seguridad Social (nationellt socialförsäkringsorgan) (nedan kallat INSS) och Tesorería General de la Seguridad Social (allmän socialförsäkringskassa) (nedan kallad TGSS), å andra sidan, avseende beviljande av ålderspension enligt spansk lagstiftning.

Tillämpliga bestämmelser

De gemenskapsrättsliga bestämmelserna

3 I artikel 1 r i förordning nr 1408/71 definieras begreppet försäkringsperioder enligt följande:

"avgiftsperioder, anställningsperioder eller perioder av verksamhet som egenföretagare, definierade eller erkända som försäkringsperioder i den lagstiftning enligt vilken de har fullgjorts eller anses vara fullgjorda och alla andra perioder som behandlas som sådana när de enligt denna lagstiftning betraktas som likvärdiga med försäkringsperioder".

4 Artikel 3.1 i förordning nr 1408/71 har följande lydelse:

"Om något annat inte följer av de särskilda bestämmelserna i denna förordning har personer, som är bosatta inom en medlemsstats territorium och för vilka denna förordning gäller, samma skyldigheter och rättigheter enligt en medlemsstats lagstiftning som denna medlemsstats egna medborgare."

5 I artikel 45.1 i samma förordning anges principen om sammanläggning av försäkringsperioder för förvärv, bibehållande eller återfående av rätten till förmåner enligt följande:

"Om en medlemsstats lagstiftning för förvärv, bibehållande eller återfående av rätten till förmåner enligt ett system som inte är ett särskilt system som avses i punkt 2 eller 3 kräver att försäkrings- eller bosättningsperioder har fullgjorts, skall den behöriga institutionen i den medlemsstaten, i förekommande fall, beakta försäkrings- eller bosättningsperioder som har fullgjorts enligt andra medlemsstaters lagstiftning oavsett om sådana perioder har fullgjorts enligt ett allmänt system eller enligt ett särskilt system och oavsett om så skett som anställd eller som egenföretagare. Dessa perioder skall därvid beaktas som om de hade fullgjorts enligt den lagstiftning som institutionen tillämpar."

6 I artikel 46.2 i förordning nr 1408/71 föreskrivs följande:

"Om villkoren i en medlemsstats lagstiftning för rätt till förmåner uppfylls endast efter tillämpning av artikel 45 och/eller artikel 40.3 skall följande regler tillämpas:

a) Den behöriga institutionen skall beräkna det teoretiska beloppet för den förmån som personen skulle kunna göra anspråk på om alla försäkrings- och/eller bosättningsperioder som har fullgjorts enligt lagstiftningen i de medlemsstater som den anställde eller egenföretagaren har omfattats av hade fullgjorts i den medlemsstaten och enligt den lagstiftning som institutionen tillämpar den dag då förmånen beviljas. Om förmånens belopp enligt den lagstiftningen inte är beroende av de fullgjorda periodernas längd, skall detta belopp anses utgöra det teoretiska belopp som avses i detta stycke.

b) Den behöriga institutionen skall sedan fastställa förmånens faktiska belopp på grundval av det teoretiska belopp som avses i föregående stycke enligt proportionen mellan längden av de försäkrings- eller bosättningsperioder som har fullgjorts innan försäkringsfallet inträffar enligt den lagstiftning som denna

institution tillämpar och den totala längden av de försäkrings- och bosättningsperioder som har fullgjorts enligt alla de berörda medlemsstaternas lagstiftningar innan försäkringsfallet inträffade."

7 I artikel 48.1 i samma förordning föreskrivs ett undantag från skyldigheten att bevilja ålderspension när försäkringsperioderna underskrider ett år. Bestämmelsen har följande lydelse:

"Utan hinder av bestämmelser i artikel 46.2 skall institutionen i en medlemsstat inte vara skyldig att bevilja förmåner med anledning av perioder som har fullgjorts enligt den lagstiftning som den tillämpar och som skall beaktas då försäkringsfallet inträffar

— om längden av nämnda perioder inte uppgår till ett år, och

— om endast dessa perioder beaktas, någon rätt till förmån inte skulle finnas enligt bestämmelserna i denna lagstiftning."

De nationella bestämmelserna

8 I artikel 161.1 b i den allmänna lagen om social trygghet, i dess kodifierade version enligt kungligt lagdekret nr 1/94 av den 20 juni 1994 (BOE nr 154 av den

29 juni 1994), sådan den ändrats genom lag nr 50/98 av den 30 december 1998 om skattemässiga, administrativa och sociala åtgärder (BOE av den 31 december 1998) (nedan kallad den allmänna lagen om social trygghet), villkoras rätten till ålderspension av att avgifter har erlagts under minst femton år, varav två år skall ha fullgjorts inom de femton år som omedelbart föregår den dag då försäkringsfallet inträffade.

9 I artikel 218 i den allmänna lagen om social trygghet föreskrivs att i de fall försäkringstagaren erhåller arbetslöshetsersättning erlägger Instituto Nacional de Empleo (nationellt organ för arbetslöshetsförsäkring) (nedan kallat INEM) olika socialförsäkringsavgifter beroende på vilken förmån som utbetalas. I artikel 218.2 i denna lag föreskrivs således följande:

"När arbetslöshetsersättning utbetalas till personer som är äldre än 52 år skall det behöriga försäkringsorganet dessutom erlägga socialförsäkringsavgifter avseende pension."

10 Sådan ersättning skall enligt artikel 215.1.3 i den allmänna lagen om social trygghet utgå till arbetslösa som under sex år har betalat in avgifter till arbetslöshetsförsäkringen och som, förutom ålderskravet, uppfyller samtliga villkor för att beviljas sådan ålderspension inom det spanska sociala trygghetssystemet som bygger på avgiftsplikt.

11 Den tjugoåttonde tilläggsbestämmelsen i den allmänna lagen om social trygghet, som trädde i kraft den 1 januari 1999, till följd av utfärdandet av lag nr 50/98, har följande lydelse:

"De socialförsäkringsavgifter som det behöriga försäkringsorganet erlagt för ålderspension i enlighet med vad som föreskrivs i artikel 218.2 i denna lag, skall beaktas vid beräkningen av underlaget för ålderspensionen och den procentsats som skall tillämpas på denna. Socialförsäkringsavgifterna har inte i något fall någon giltighet eller någon rättslig betydelse för styrkandet av att den minimiperiod, under vilken socialförsäkringsavgifter enligt artikel 161.1 b i denna lag måste ha erlagts, är fullgjord. Denna period måste enligt artikel 215 första stycket tredje punkten vara fullgjord för att en begäran om [arbetslöshetsersättning] till [arbetslösa] personer som är äldre än 52 år skall bifallas."

Tvisten i målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

12 Den 7 augusti 1992 lämnade Cristalina Salgado Alonso, född den 30 maj 1936, in en ansökan till INEM om särskild arbetslöshetsersättning för arbetslösa personer som är äldre än 52 år. Cristalina Salgado Alonso kunde då visa att hon hade erlagt socialförsäkringsavgifter enligt tysk lagstiftning under 74 månader — mer än 6 år — under perioden den 29 juni 1964–30 juli 1970, enligt schweizisk lagstiftning under 26 månader under perioden den 1 december 1971–31 mars 1975 och enligt spansk lagstiftning under 182 dagar under perioden den 8 januari 1992–7 juli 1992.

13 INEM avslog inledningsvis Cristalina Salgado Alonsos ansökan om särskild arbetslöshetsersättning med motiveringen att hon inte i Spanien hade fullgjort den period om minst femton år, under vilken socialförsäkringsavgifter måste ha erlagts.

14 Cristalina Salgado Alonso överklagade avslagsbeslutet till Juzgado de lo Social nr 2 de Orense (Spanien), som genom beslut av den 22 juni 1993 fastställde att hon hade rätt till ersättning. Enligt INSS, TGSS och den spanska regeringen förklaras detta avgörande huvudsakligen av att enligt dåvarande spansk rättspraxis även kortare utländska minimiperioder godtogs som likvärdiga med den minimiperiod på femton

år som föreskrivs i artikel 161.1 b i den allmänna lagen om social trygghet. Denna nationella praxis har under mellantiden emellertid ändrats till följd av domstolens domar av den 20 februari 1997 i de förenade målen C-88/95, C-102/95 och C-103/95, Martínez Losada m.fl. (REG 1997, s. I-869), och av den 25 februari 1999 i mål C-320/95, Ferreiro Alvite (REG 1999, s. I-951).

15 Cristalina Salgado Alonso erhöll därför sådan arbetslöshetsersättning som utges till arbetslösa personer som är äldre än 52 år från den 7 augusti 1992 till den 30 maj 2001, det vill säga under 3 219 dagar. Under den perioden erlade INEM socialförsäkringsavgifter avseende pension för hennes räkning.

16 I maj 2001, vid 65 år fyllda, ansökte Cristalina Salgado Alonso om ålderspension från den tyska, den schweiziska och den spanska socialförsäkringen. I Tyskland och Schweiz beviljades hon pension, medan INSS i beslut av den 21 mars 2002 avslog hennes ansökan med motiveringen att hon inte i Spanien hade fullgjort de minimiförsäkringsperioder som krävs för att beviljas ålderspension och att artikel 46.2 i förordning nr 1408/71 rörande sammanläggning av försäkringsperioder inte var tillämplig enligt artikel 48.1 i nämnda förordning, eftersom den försäkringsperiod som hade fullgjorts i Spanien inte uppgick till ett år. INSS anförde som ytterligare skäl för sitt avslagsbeslut den tjugoåttonde tilläggsbestämmelsen i den allmänna lagen om social trygghet.

17 Den 13 februari 2002 väckte Cristalina Salgado Alonso talan mot INSS och TGSS vid Juzgado de lo Social nr 3 de Orense och yrkade att den nationella domstolen skulle fastställa att hon enligt spansk lagstiftning hade rätt till ålderspension från den 31 maj 2001.

18 Cristalina Salgado Alonso har till stöd för sin talan anfört att inte bara den ursprungliga avgiftsperioden på 182 dagar som hon fullgjorde i Spanien skall

beaktas, utan även de avgifter som INEM erlade för hennes räkning under den tid då hon erhöll särskild arbetslöshetsersättning. Detta skulle innebära att de avgiftsperioder som fullgjordes i Spanien uppgår till sammanlagt 3 401 dagar eller drygt nio år och tre månader.

19 Enligt den hänskjutande domstolen uppkommer i första hand frågan huruvida den tjugoåttonde tilläggsbestämmelsen i den allmänna lagen om social trygghet, som innebär att de 3 219 dagar under vilka avgifter har erlagts inte får beaktas vid beräkningen av huruvida försäkringsperioden överskrider ett år, är rättsenlig och huruvida INSS i så fall, med stöd av artikel 48.1 i förordning nr 1408/7, inte är skyldigt att bevilja förmåner med anledning av den perioden.

20 För det andra råder tveksamhet om huruvida denna tilläggsbestämmelse, i den mån det föreskrivs att vissa avgifter, såsom socialförsäkringsavgifter som uteslutande avser ålderspension, inte får beaktas vid beräkningen av de försäkringsperioder som avses i artikel 161.1 b i nämnda lag, är diskriminerande gentemot migrerande arbetstagare, eftersom de skall ha fullgjorts vid tidpunkten för ingivandet av ansökan om särskild arbetslöshetsersättning till arbetslösa personer som är äldre än 52 år.

21 Den hänskjutande domstolen syftar i det avseendet på arbetstagare som har erhållit sådan arbetslöshetsersättning på grund av att de försäkringsperioder som har fullgjorts enligt lagstiftningen i flera andra medlemsstater har beaktats i enlighet med domstolens rättspraxis (se domen i de ovannämnda förenade målen Martínez Losada m.fl. och domen i det ovannämnda målet Ferreiro Alvite).

22 Dessa arbetstagare kan emellertid inte göra anspråk på de socialförsäkringsavgifter som INEM erlagt avseende ålderspension under den period arbetslöshetsersättning har utgått för att fullgöra den minimiperiod under vilken socialförsäkringsavgifter måste ha erlagts enligt 161.1 b i den allmänna lagen om social trygghet.

23 Mot denna bakgrund beslutade Juzgado de lo Social nr 3 de Orense att vilandeförklara målet och hänskjuta följande frågor till domstolen för ett förhandsavgörande:

"1) Utgör artikel 12 EG och artiklarna 39–42 EG ... samt artikel 45 i ... förordning ... nr 1408/71 ... hinder mot en bestämmelse i nationell rätt, som innebär att socialförsäkringsavgifter avseende ålderspension som det behöriga organet för arbetslöshetsförsäkring erlagt för en arbetstagare under den period då denne erhöll vissa arbetslöshetsersättningar inte får beaktas vid beräkningen av de olika försäkringsperioder som föreskrivs i den nationella lagstiftningen och inte heller medför rätt till åldersförmåner, när detta medför att en arbetstagare som drabbats av långtidsarbetslöshet, som dessa ersättningar skall kompensera, helt saknar möjlighet att styrka inbetalningar av andra socialförsäkringsavgifter avseende ålderspension än dem som enligt lag inte får beaktas, något som innebär att endast de arbetstagare som har utövat sin rätt till fri rörlighet berörs av denna nationella bestämmelse, arbetstagare vilka inte kommer att kunna göra anspråk på nationell ålderspension trots att de föreskrivna försäkringsperioderna skall anses fullgjorda enligt artikel 45 i förordning nr 1408/71?

2) Utgör artikel 12 EG och artiklarna 39–42 EG ... samt artikel 48.1 i ... förordning ... nr 1408/71 ... hinder mot bestämmelser i nationell rätt, som innebär att socialförsäkringsavgifter avseende ålderspension som det behöriga organet för arbetslöshetsförsäkring erlagt för en arbetstagare under den period då denne erhöll vissa arbetslöshetsersättningar inte får beaktas vid bedömningen av

frågan om de sammanlagda försäkrings- eller bosättningsperioder som har fullgjorts enligt denna medlemsstats lagstiftning uppgår till ett år, när detta medför att en arbetstagare som drabbats av långtidsarbetslöshet, som dessa ersättningar skall kompensera, helt saknar möjlighet att styrka inbetalningar av andra socialförsäkringsavgifter avseende ålderspension än dem som intjänats och betalats under arbetslösheten, något som innebär att endast de arbetstagare som har utövat sin rätt till fri rörlighet berörs av denna nationella bestämmelse, arbetstagare vilka inte kommer att kunna göra anspråk på nationell ålderspension, trots att det nationella försäkringsorganet enligt artikel 48.1 i förordning nr 1408/71 inte är befriat från skyldigheten att bevilja nationella förmåner?"

24 Genom skrivelse av den 29 september 2003 informerade INSS domstolen om att det den 10 september 2003 hade fattat ett nytt avslagsbeslut beträffande Cristalina Salgado Alonso. Det nya beslutet ersätter beslutet av den 21 mars 2002. Som motivering för beslutet att inte betala ut ålderspension anförs att Cristalina Salgado Alonso "varken har fullgjort den period på minst femton år under vilken socialförsäkringsavgifter måste ha erlagts, eller, inom denna femtonårsperiod, den period på två år närmast före tidpunkten för ingivandet av ansökan, vilket enligt artikel 161.1 b i den allmänna lagen om social trygghet är ett villkor för att pension skall beviljas.

Beträffande de faktiska omständigheter som inträffade före den 1 januari 1999 framgår det av den tjugoåttonde tilläggsbestämmelsen [i den allmänna lagen om social trygghet] att de socialförsäkringsavgifter avseende ålderspension som det behöriga försäkringsorganet erlägger under den period då försäkringstagaren erhåller arbetslöshetsersättning för arbetslösa personer som är äldre än 52 år beaktas vid beräkningen av underlaget för ålderspensionen och den procentsats som skall tillämpas på denna. Socialförsäkringsavgifterna har inte i något fall någon giltighet eller någon rättslig betydelse för styrkandet av att den minimiperiod, under vilken socialförsäkringsavgifter måste ha erlagts, har fullgjorts."

25 Det framgår av INSS nya beslut att avslaget på Cristalina Salgado Alonsos ansökan om ålderspension inte längre grundas på artikel 48 i förordning nr 1408/71.

Den första frågan

26 Den hänskjutande domstolen har ställt sin första fråga för att få klarhet i huruvida artiklarna 12 EG, 39 EG och 42 EG samt artikel 45 i förordning nr 1408/71 skall tolkas så, att de utgör hinder mot en nationell bestämmelse som i likhet med den tjugoåttonde tilläggsbestämmelsen i den allmänna lagen om social trygghet inte medger att behöriga myndigheter i en medlemsstat beaktar vissa försäkringsperioder som fullgjorts inom medlemsstaten av en arbetslös arbetstagare och under vilka socialförsäkringsavgifter avseende ålderspension har erlagts av ett organ för arbetslöshetsförsäkring vid bedömningen av huruvida ålderspension skall beviljas, utan enbart för att beräkna storleken på pensionen.

27 Domstolen erinrar om att det framgår av fast rättspraxis att medlemsstaterna är behöriga att fastställa villkoren för att bevilja sociala trygghetsförmåner — även om det innebär att villkoren blir strängare — förutsatt att de fastställda villkoren inte medför uppenbar eller dold diskriminering mellan arbetstagare från gemenskapens medlemsstater (se, för ett liknande resonemang, dom av den 20 september 1994 i mål C-12/93, Drake, REG 1994, s. I-4337, punkt 27, domen i de ovannämnda förenade målen Martínez Losada m.fl., punkt 43, och domen i det ovannämnda målet Ferreiro Alvite, punkt 23).

28 En medlemsstat har således rätt att som villkor för beviljande av ålderspension föreskriva sådana perioder under vilka socialförsäkringsavgifter måste ha erlagts som dem som avses i artikel 161.1 b i den allmänna lagen om social trygghet.

29 I artikel 42 a EG uppställs i detta avseende principen om sammanläggning av försäkrings-, bosättnings- eller anställningsperioder. I fråga om ålderspension genomförs denna princip särskilt medelst artikel 45 i förordning nr 1408/71. Principen om sammanläggning utgör en av de grundläggande principerna för samordningen inom gemenskapen av medlemsstaternas system för social trygghet och syftar till att säkerställa att den i fördraget föreskrivna rätten till fri rörlighet som ges enligt fördraget inte leder till att en arbetstagare fråntas de sociala skyddsförmåner som han hade kunnat göra anspråk på om han endast hade varit verksam i en medlemsstat. En sådan konsekvens skulle nämligen kunna medföra att arbetstagaren inom gemenskapen avskräcks från att utöva rätten till fri rörlighet, vilket därmed skulle utgöra ett hinder för denna frihet (se bland annat dom av den 26 oktober 1995 i mål C-481/93, Moscato, REG 1995, s. I-3525, punkt 28).

30 I förordning nr 1408/71 definieras emellertid inte villkoren för vad som skall utgöra anställnings- eller försäkringsperioder. Sådana villkor definieras, såsom framgår av artikel 1 r i nämnda förordning, enligt den medlemsstats lagstiftning i vilken de har fullgjorts.

31 En medlemsstat har således rätt att inte bara föreskriva att en viss försäkringsperiod skall ha fullgjorts som ett villkor för beviljande av ålderspension enligt nationell lagstiftning, utan även fastställa vilka försäkringsperioder som skall beaktas i det avseendet, under förutsättning att de försäkringsperioder som har fullgjorts enligt en annan medlemsstats lagstiftning, i överensstämmelse med artikel 45 i förordning nr 1408/71, beaktas på samma villkor som om de vore perioder som har fullgjorts enligt den nationella lagstiftningen.

32 Den vid den nationella domstolen anhängiggjorda tvisten mellan Cristalina Salgado Alonso, å ena sidan, och INSS och TGSS, å andra sidan, avser inte perioder som

fullgjorts enligt någon annan medlemsstats lagstiftning än den enligt vilken ålderspension har begärts. Tvisten avser i stället perioder som har fullgjorts i sistnämnda medlemsstat, det vill säga Konungariket Spanien, under en tid då den berörda personen erhöll särskild arbetslöshetsersättning för arbetslösa personer som är äldre än 52 år. Artikel 45 i förordning nr 1408/71 är inte tillämplig på en sådan tvist.

33 Sökanden i målet vid den nationella domstolen har emellertid gjort gällande att endast arbetstagare som har utövat sin rätt till fri rörlighet berörs av den tjugoåttonde tilläggsbestämmelsen i den allmänna lagen om social trygghet, enligt vilken de perioder under vilka försäkringstagaren har erhållit särskild arbetslöshetsersättning inte får beaktas vid prövningen av huruvida det föreligger rätt till ålderspension, trots att INEM har erlagt socialförsäkringsavgifter avseende ålderspension i försäkringstagarens namn. Bestämmelsen skulle därmed strida mot artikel 39 EG.

34 Det skall i det avseendet i likhet med vad generaladvokaten påpekade i punkterna 39 och 40 i sitt förslag till avgörande konstateras att en sådan nationell bestämmelse som den tjugoåttonde tilläggsbestämmelsen i den allmänna lagen om social trygghet tillämpas utan åtskillnad på arbetstagare som har utövat hela sin yrkesverksamhet i hemlandet och på arbetstagare som i egenskap av migrerande arbetstagare även har arbetat i andra medlemsstater.

35 Domstolen anser det inte vara styrkt att arbetstagare som har utövat sin rätt till fri rörlighet och som återvänder till Spanien skulle riskera att drabbas av långvarig arbetslöshet väsentligt oftare än arbetstagare som endast har varit yrkesverksamma i denna medlemsstat, och därmed i större utsträckning skulle drabbas av den begränsning som införts genom nämnda tilläggsbestämmelse.

36 Det kan av den argumentation som anförts vid domstolen därför inte anses styrkt att en nationell bestämmelse, såsom den tjugoåttonde tilläggsbestämmelsen i den allmänna lagen om social trygghet, är indirekt diskriminerande i den mening som avses i artikel 39 EG.

37 Eftersom artikel 39 EG, det vill säga specialbestämmelsen, är tillämplig i en situation liknande den i målet vid den nationella domstolen, saknas anledning att tolka den mer allmänna bestämmelsen i artikel 12 EG.

38 Med beaktande av vad som anförts ovan skall den första frågan besvaras enligt följande. Artiklarna 39 EG och 42 EG samt artikel 45 i förordning nr 1408/71 skall tolkas så, att de inte utgör hinder mot en sådan nationell bestämmelse som den tjugoåttonde tilläggsbestämmelsen i den allmänna lagen om social trygghet, enligt vilken behöriga myndigheter i en medlemsstat inte får beakta vissa försäkringsperioder, som har fullgjorts inom medlemsstaten av en arbetslös arbetstagare och under vilka socialförsäkringsavgifter avseende ålderspension har erlagts av ett organ för arbetslöshetsförsäkring, vid en prövning av huruvida ålderspension skall beviljas, utan endast vid beräkningen av storleken på pensionen.

Den andra frågan

39 Den hänskjutande domstolen har ställt sin andra fråga för att få klarhet i huruvida en myndighet i en medlemsstat vid utredningen av huruvida den försäkringsperiod som

har fullgjorts enligt den lagstiftning som myndigheten i en medlemsstat tillämpar uppgår till ett år i den mening som avses i artikel 48 i förordning nr 1408/71, inte bara skall beakta de försäkringsperioder som måste ha fullgjorts för att ålderspension skall utbetalas, utan även de försäkringsperioder som endast beaktas vid beräkningen av förmånsbeloppet.

40 Det skall i detta avseende erinras om att det förfarande som föreskrivs i artikel 234 EG enligt fast rättspraxis är ett instrument för samarbete mellan domstolen och de nationella rättsinstanserna, genom vilket domstolen tillhandahåller de sistnämnda de gemenskapsrättsliga tolkningsdata som dessa domstolar behöver för att lösa de tvister som föreläggs dem (se bland annat dom av den 8 november 1990 i mål C-231/89, Gmurzynska-Bscher, REG 1990, s. I-4003, punkt 18, av den 12 mars 1998 i mål C-314/96, Djabali, REG 1998, s. I-1149, punkt 17, och av den 21 januari 2003 i mål C-318/00, Bacardi-Martini och Cellier des Dauphins, REG 2003, s. I-905, punkt 41).

41 Det framgår således både av ordalydelsen och dispositionen av artikel 234 EG att förfarandet med förhandsavgörande förutsätter att ett mål faktiskt är anhängigt vid den nationella domstolen, och att den nationella domstolen inom ramen för detta mål kommer att fatta ett beslut med beaktande av förhandsavgörandet (se, för ett liknande resonemang, dom av den 15 juni 1995 i de förenade målen C-422/93–C-424/93, Zabala Erasun m.fl., REG 1995, s. I-1567, punkt 28, och domen i det ovannämnda målet Djabali, punkt 18).

42 En begäran om förhandsavgörande grundar sig på det behov som är knutet till den faktiska lösningen av en tvist och inte på avgivandet av rådgivande yttranden i allmänna eller hypotetiska frågor (domen i det ovannämnda målet Djabali, punkt 19, domen i det ovannämnda målet Bacardi-Martini och Cellier des Dauphins, punkt 42, och dom av den 25 mars 2004 i de förenade målen C-480/00–C-482/00, C-484/00, C-489/00–C-491/00 och C-497/00–C-499/00, Azienda Agricola Ettore Ribaldi m.fl., REG 2004, s. I-2943, punkt 72).

43 INSS har, sedan Juzgado de lo Social nr 3 de Orense inom ramen för den där anhängiggjorda tvisten hänskjutit tolkningsfrågor till domstolen, fattat ett nytt beslut om avslag på Cristalina Salgado Alonsos ansökan om ålderspension, som inte längre grundas på artikel 48 i förordning nr 1408/71.

44 Därmed är ett svar på den hänskjutande domstolens andra fråga inte längre nödvändigt för att döma i saken.

45 Det saknas således anledning att besvara den andra frågan.

Rättegångskostnader

46 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttranden som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

På dessa grunder beslutar domstolen (andra avdelningen) följande dom:

Artiklarna 39 EG och 42 EG samt artikel 45 i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjer flyttar inom gemenskapen, i dess ändrade och uppdaterade lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 118/97 av den 2 december 1996, i dess lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 1606/98 av den 29 juni 1998, skall tolkas så, att de inte utgör hinder för en sådan nationell bestämmelse som den tjugoåttonde tilläggsbestämmelsen i den allmänna lagen om social trygghet, enligt vilken behöriga myndigheter i en medlemsstat inte får beakta vissa försäkringsperioder, som har fullgjorts inom medlemsstaten av en arbetslös arbetstagare och under vilka socialförsäkringsavgifter avseende ålderspension har erlagts av ett organ för arbetslöshetsförsäkring, vid en prövning av huruvida ålderspension skall beviljas, utan endast vid beräkningen av storleken på pensionen.

Underskrifter